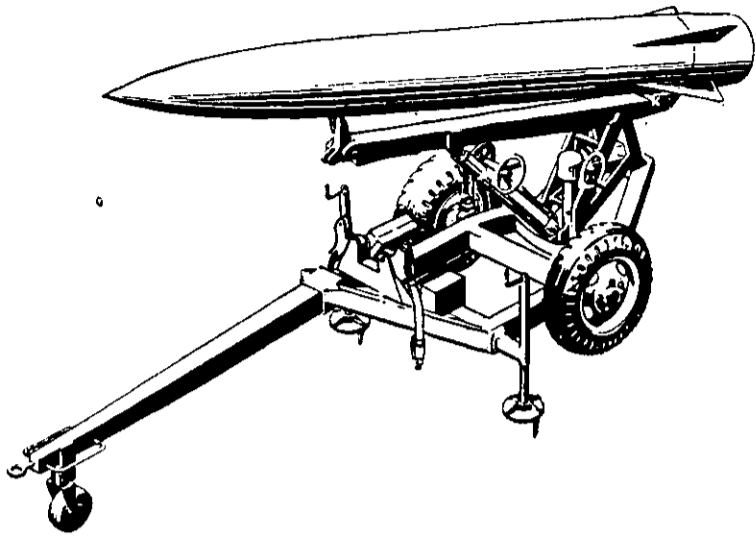
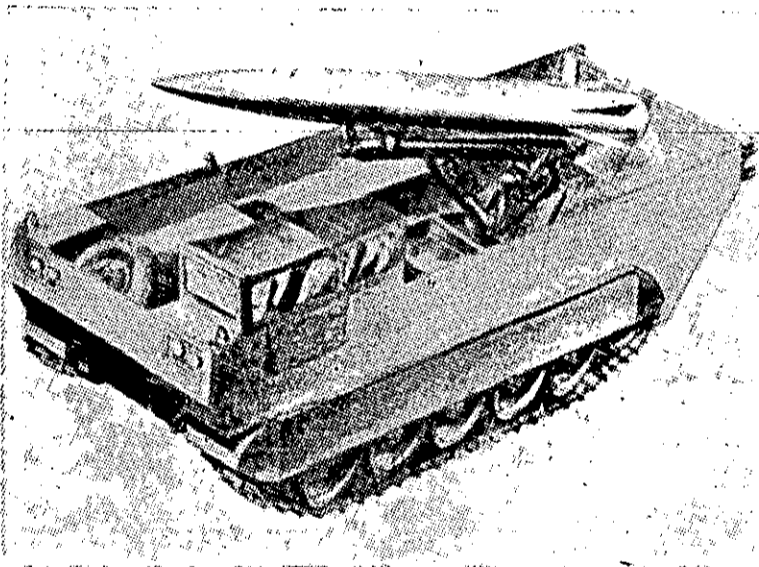

חידושי נשטר וטכניקה

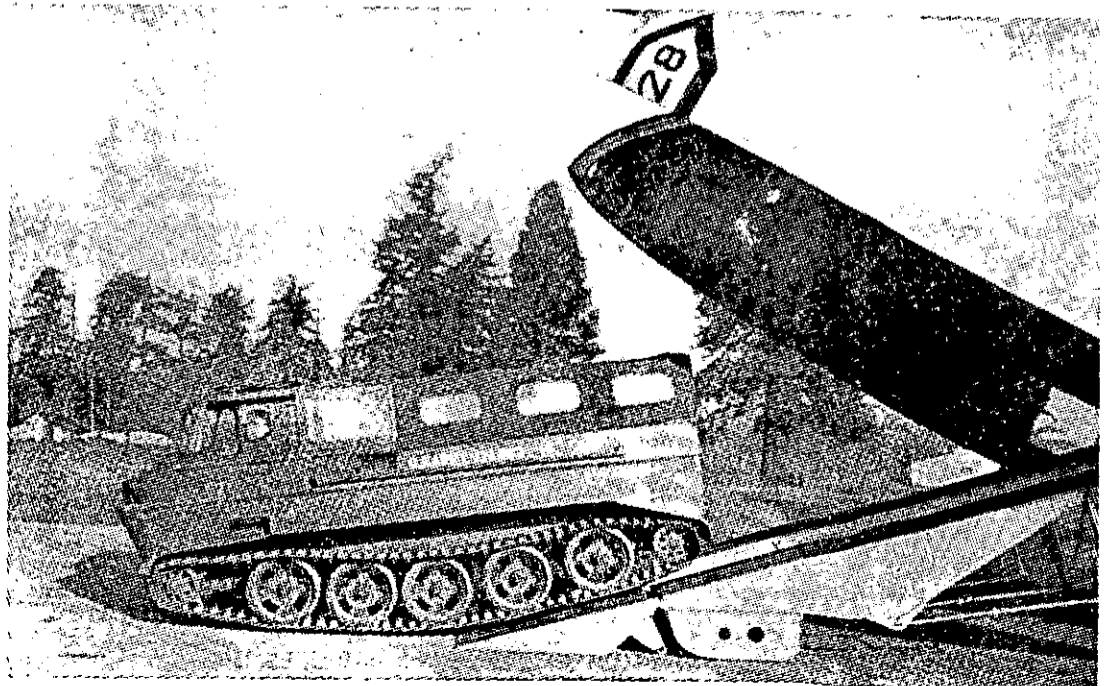
ה"לאנס" - טיל דיביזיוני חדש

כבר נתפרסם דבר פיתוחו של "טיל-סיוע-דיביזיוני" חדש לצבא ארה"ב (לפי כינויו הראשון — "טיל B"), שיבוא, כפי שמתברר, להחליף את טיל "הונסט ג'ון" ואת חברו הידוע-פחות "לאקרוס". עתה זכה הטיל החדש (שטרם נכנס, כנראה, לשלב היצור) גם לשם — "LANCE" ("רומה"); ואנו זכינו למספר פרטים חיוניים על טיבו ונתוניו. הפרסומים הרשמיים מבטיחים שיפורים בשתי הנקודות החיוניות: מערכת-ההנעה ומערכת-ההנחיה. יהיה זה טיל נוזל-דלק, אך משוחרר ממגבלות-היסוד שבדלק-נוזל. עד כה היה הכרח לעסוק אף בתנאי-שדה, בשעת הכנת טיל כזה לירי, בהרכבת תערובת-החומרים המהווה את הדלק-הנוזל — תהליך, אשר הצריך זמן לרוב, סירבל את הפעלת יחידות הטילים ואף סיכן אותן מבהינת פגיעת-אויב אפשרית. ואילו עתה ישמשו לכך "מטעני-הנעה" מוכנים-מראש, המכילים דלק נוזלי "באריות-בית-החרושת", אשר ניתן יהיה להשתמש בהם באותו אופן עצמו בו נעזרים כיום במטעני-המרצה מוצקי-דלק. כך תיפטרנה יחידות-הטילים מבעיות האחסנה והטיפול הקשות הכרוכות בכמה מחומרי-הדלק הנוזליים — אף תשמורנה על היתרונות שבאלה, המתבטאים בעיקר בהשגת שליטה מדויקת על מידת כוח-הדחף המופעל. אשר לצד ההנחיה יוכלל בטיל החדש (שמונים בין מעלותיו את מחירו הנמוך ואת מבנהו המוצק והאמין) "מארו-הנחיה" חדש — כנראה צירוף של יסודות-הנחיה שונים, שיאפשר להשיג מכסימום הדיוק הניתן. יהיה בכך בודאי משום שוני רב לעומת טיל-היסוד הדיביזיוני הקודם, "הונסט ג'ון" (וכמוהו "אחיו הקטן" — "ליטל ג'ון"), שהיה רקטה נעדרת-הנחיה. אין פרטים על טווחו של "לאנס", אך לפי הגדרת רמתו ("דיביזיוני") אין להניח כי יעלה על עשרות קילומטרים אחדות, אף אם יהיה בו אולי הפרש-לטובה לעומת "הונסט ג'ון" (שטווחו 25—30 ק"מ). מטענו, כשל קודמו, יוכל להיות או גרעיני או "מקובל". אכן, יעבור בודאי פרק-זמן הגון בטרם יגיע לשלב של יצור וכניסה-לשירות.

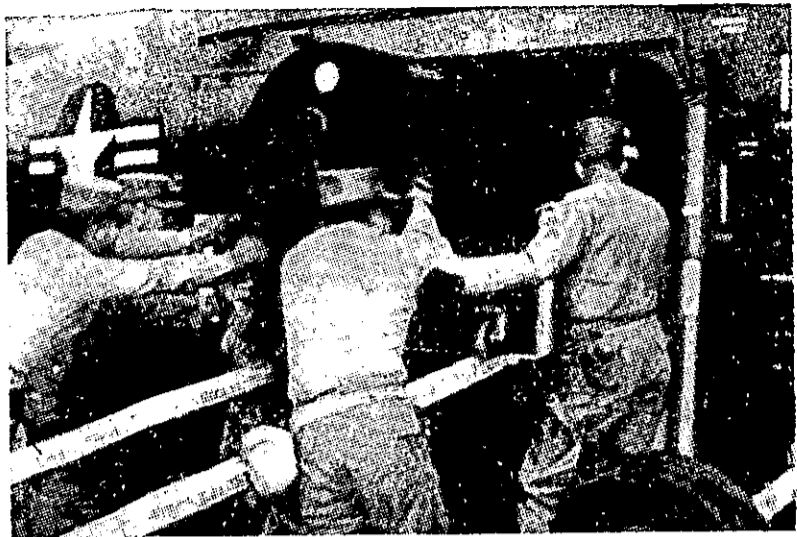

רכב יבשתי, אנפיבי, מוטס

את שיא כושר-התנועה, הן ביבשה והן במים, מנסה צבא ארה"ב להקנות לא רק לרכב-לוחם אלא אף לרכב "לוגיסטי" חסר-שריון; ביתר דיוק — למקצתו (כנראה — בכדי לאפשר אף בתנאי-החבורה קשים אספקה הכרחית לפחות ליחידות או עוצבות מסוימות). סמל למאמצים אלה הוא משאית שוחה וחלית, עשויה מתכות קלות, M-166 החדשה — שהחלה נכנסת עתה לשירות. משקלה — 4½ טון; וכושר-המשא שלה — 1½ טון. זהו כלי יביל-אוויר (במטוסי-התובלה "Globe" C-124 — ראה תצלום). במקום המשא — ניתן להו"ביל בו 12 חיילים, על מלוא ציודם. מבנה השלדה הוא פשוט מאוד ומאפשר, במסע על כבישים, מהירות של 65 ק"מ-שעה; ובשחיה במים — 6½ ק"מ-שעה.

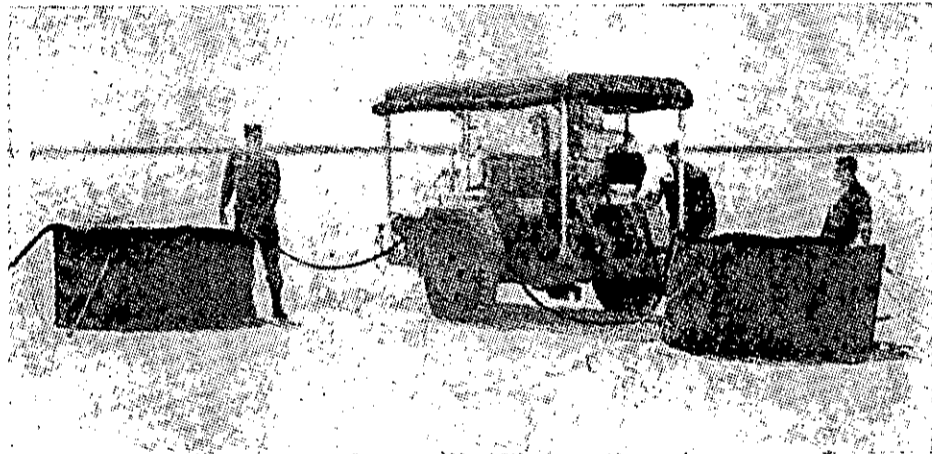
„נוטען-הריסה אטומי“

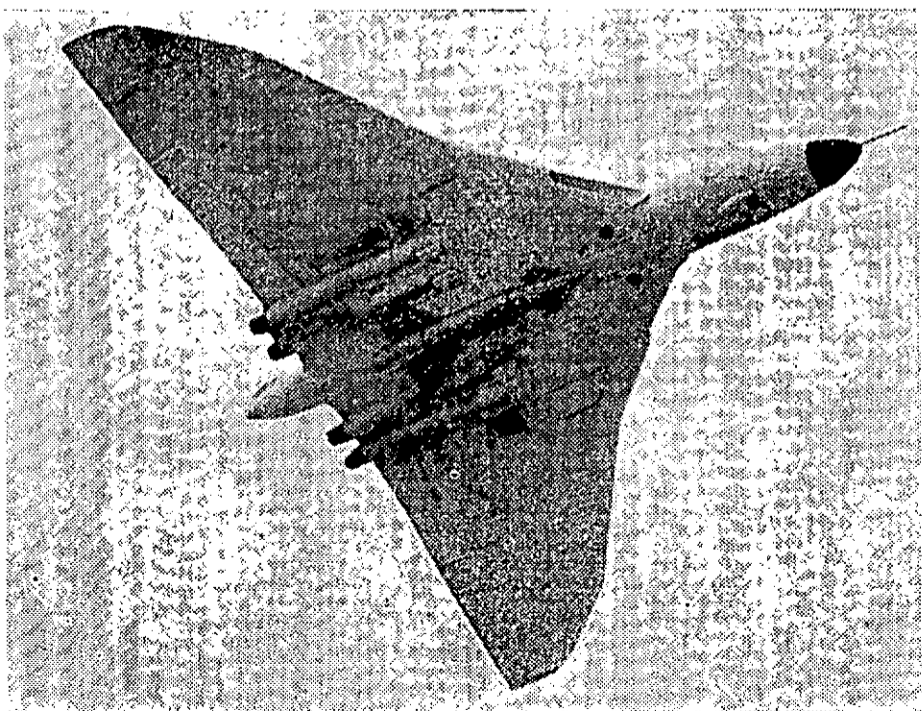
זה כמה זמן ידוע היה שקיים בבית-נשקו הגרעיני של צבא-ארה"ב מטען-הריסה-אטומי, שנועד לשמש את תפקידי החבלה וההריסה — ויצירת מכשור-לים — שבמסגרת תעודתו של חיל-ההנדסה. מטען זה (M-59) הנו בעל כוח-הרס עצום, שוה-ערך לכמויות דינמיט כבירות — אך איננו גדול או כבד ביותר. כתוצאה, ניתן להעמיסו ולהטיסו בהליקופטר (ראה בתצלום) — דבר המאפשר את הפעלתו, במהירות, בכל מקום שיידרש: בין באיזור הגייסות-הקדומניים, ובין בנקודה חיונית שנמצאת מחוץ למערך הכוחות ואולי אף הרחק בתוך מרחבו של האויב.

נוי-שתיה בנוסע - מים

כיצד להפוך מים השאובים מן הים או ממעינות מלוחים למי-שתיה — ולעשות זאת באופן חסכוני ויעיל, ובאמצעות מכשיר קל-טלטה? צבא-ארה"ב רואה את התשובה בהתקן החדש „להתפלת מים בעזרת לחץ-אדים“. הלז השלים לא-זמן את מבחנו המכריע: נסיון-הפעלה במשך אלף שעות; בכל שעה משעות אלה, ללא-הפסק, הפיק כ-660 ליטר מי-שתיה. ועוד השבון חיובי: על כל ק"ג בנזין שהוצא להפעלת ההתקן — הופקו מאה וחמישים ק"ג מי-שתיה. ההתקן הנו קל-יחסית (עשוי אלומיניום); אפשר לגררו ע"י משאית, או להטיסו במטוס-תיבלה או אף לשאתו מתחת להליקופטר.

טיל-נוטוס בריטי - להפצה מרחוק

הבריטיים החל מפברואר ש.ז. את הטיל החדש בפני נציגי העתונות. צירוף זה של טיל אויר-קרקע מונחה עם מפציץ „כמעט-על-קולי“ (בתצלום — „וולקן B“) מציין צעד חדש בהתפתחות אמצעי-הלחימה.

משהורד מן הפרק, בחימושו הצפוי של חיל-האוויר-המלכותי, הטיל „סקאי-בולט“ האמריקני, — בעקבות התפתחות-הדברים הנודעת בדצמבר 1962 — החלה בריטניה דואגת לתחליף כלשהו לתקופת „אמצע שנות-הששים“. נראה שבתור תחליף כזה ישמש הטיל אויר-קרקע הבריטי „בלורסטיל“, העומד בסיום פיתוחו. מונים בו מעלה על פני ה„סקאי-בולט“: שלא כהלז הועד הוא מלכתחילה לשמש כחימוש התקני של מפציצי „וולקן“ ו„ויקטור“ הבריטיים מדגם „B“, והותאם מראש לנתונייהם הטכניים ולאפשרויות ההנחיה והתפעול מחוכם. אך אין יתרון טכני זה עשוי, כנראה, לכפר על השוני המכריע שבין „סקאי-בולט“, שנועד לאפשר תפעול אסטרטגי של „מפציצי V“ הבריטיים למשך עוד שנים מספר — בזכות טווחו הנוסף של טיל זה, שהוערך בכ-1,800 ק"מ — לבין הפרשה-טוח הטקטי-גרידא הניתן ע"י „בלורסטיל“, שהנו כ-150 ק"מ. טוח זה מאפשר אמנם למפציץ, ברוב המקרים, לשגר את הטיל כשהוא עצמו נמצא מחוץ לטוח-פגיעתן התכליתי של סוללות-המגן — אך גם מחוץ לטוח-הפגיעה שלו-עצמו כלפי פנים ארץ-האויב. מכל מקום — ודאי שאין לזלזל גם ב„בלורסטיל“ — ובפרט שטיל-נוזל-דלק זה, שמהירותו גדולה פעמים-מספר ממהירות-הקול, ובעל מערכת-הנחיה אוטומטית משלו, עשוי לשאת גם מטען גרעיני-מגטוני. בודאי מתוך שיקולי מדיניות-פנים (ויתכן — גם מדיניות-חוץ) הציגו השלטונות